

CABINET DE AVOCAT "DAN APOSTOL"

București, Sector 1, Str. Emanoil Porumbaru nr. 82-84, Etaj 4, Ap. 13

Tel.: 0722244345; e-mail: av.apostol@yahoo.com

Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală

Dosar nr. 3297/1/2020

Termen: 09.11.2021

DOAMNĂ PREȘEDINTE,

Subsemnatul avocat **DAN APOSTOL**, apărător ales al inculpatului **POPESCU-TĂRICEANU CĂLIN CONSTANTIN ANTON** în dosarul cu numărul de mai sus, în temeiul dispozițiilor art. 390 C.P.P., formulez prezentele

CONCLUZII SCRISE

prin care, în raport de pretinsele infracțiuni de **abuz în serviciu**, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul Penal și **complicitate la comiterea infracțiunii de uzurpare de calități oficiale**, prev de art. 48 alin. 1 din Codul Penal rap. la art. 258 alin. 1 Cod Penal, solicit, în temeiul disp. art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. a) C.P.P. să dispuneți achitarea inculpatului **POPESCU-TĂRICEANU CĂLIN CONSTANTIN ANTON**, **întrucât fapta nu există**;

Prin rechizitoriul nr. 402/P/2018 al PICCJ – Sectia de Urmărire Penală și Criminalistică din 26 noiembrie 2020 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului **POPESCU-TĂRICEANU CĂLIN CONSTANTIN ANTON** pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni, reținându-se în fapt că:

- „Fapta înc. **POPESCU-TĂRICEANU CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON**, care, în perioada **2 martie 2017 – 2 septembrie 2019**, în exercitarea atribuțiilor de

serviciu în calitate de **președinte al Senatului României**, prin **neîndeplinirea** (contrar disp. art. 7 alin. 4 rap. la alin. 1 lit. e) comb. cu alin. 2 lit. c) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor), **actelor vizând** constatarea încetării **mandatului de senator** al inc. **MARCIU OVIDIU CRISTIAN DAN** (ca urmare a faptului că **Raportul de evaluare nr. 30367/G/II/15 iunie 2012 a rămas definitiv prin decizia nr. 949 din data de 4 martie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție**) și **nesupunerea** votului **Plenului Senatului** a adoptării unei **hotărâri de vacantare** a locului de **senator** în cauză, a cauzat **vătămarea drepturilor** persoanei vătămate **MATEI CRISTIAN**, care în urma alegerilor parlamentare din data de **11 Decembrie 2016**, a ocupat pe buletinul de vot pentru funcția de **senator** din partea P.S.D., în circumscripția electorală nr. 19 Giurgiu, poziția următoare după inc. **MARCIU OVIDIU CRISTIAN DAN**, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de abuz în serviciu**, prev. de art. 297 alin. 1 C. pen. (**pct. III**).

- Fapta inc. **POPESCU-TĂRICEANU CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON**, care, în perioada **2 martie 2017 – 2 septembrie 2019**, în exercitarea atribuțiilor de serviciu în calitate de **președinte al Senatului României**, prin **neîndeplinirea** (contrar disp. art. 7 alin. 4 rap. la alin. 1 lit. e) comb. cu alin. 2 lit. c) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor), **actelor vizând** constatarea încetării **mandatului de senator** al inc. **MARCIU OVIDIU CRISTIAN DAN** (ca urmare a faptului că **Raportul de evaluare nr. 30367/G/II/15 iunie 2012 a rămas definitiv prin decizia nr. 949 din data de 4 martie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție**) și **nesupunerea** votului **Plenului Senatului** a adoptării unei **hotărâri de vacantare** a locului de **senator** în cauză, l-a ajutat pe inc. **MARCIU OVIDIU CRISTIAN DAN** să folosească fără drept calitatea oficială de **senator**, care implică exercițiul autorității de stat, urmată de îndeplinirea actelor legate de această calitate (a participat la ședințele Senatului, a făcut parte din comisii permanente și speciale ale Senatului, a avut inițiative legislative, a votat proiecte de acte normative, a adresat întrebări și interpelări etc.), întrunește elementele constitutive ale **complicității la comiterea infracțiunii de uzurpare de calități oficiale**, prev. de art. 48 alin. 1 C. pen. rap. la art. 258 alin. 1 C. pen. (**pct. III**)”.

Precizăm că, la încadrarea în drept, procurorul nu reține aplicarea art. 38 alin. 2 C.P. la care s-a referit la pagina 16 din Rechizitoriu (în titlul Capitolului III) și la pagina 62 din Rechizitoriu (în dispozitivul acestuia).

În aceste condiții există o contradicție între încadrarea în drept și expozitivul rechizitoriului (unde doar în titlul capitalului III există o referire, fără alte

explicații) și dispozitivul acestuia (unde se precizează „ambele cu aplicarea art. 38 alin. 2 C.pen. (pct.III)).

Nicăieri în Rechizitoriu nu se explică în ce constă și de ce se reține acest text de lege.

Analizând Rechizitoriul, constatăm că acesta se bazează pe o interpretare eronată a textelor legale incidente, a probelor administrate în faza de urmărire penală, precum și o interpretare contrară dispozițiilor legal obligatorii din deciziile C.C.R. invocate.

Afirmația de mai sus este susținută de pasaje concrete din Rechizitoriu, contrazise de demonstrațiile argumentate aferente ce dovedesc întocmai cele afirmate prin prezentele note scrise.

În realitate, inculpatul Popescu-Tăriceanu Călin Constantin Anton nu a săvârșit niciuna din infracțiunile reținute în sarcina sa, iar construcția acuzatorială prezentată de Parchet vine în contradicție profundă cu textele legale care reglementează activitatea președintelui Senatului României, precum și cu deciziile C.C.R. în materie, invocate chiar de procuror, care însă contrazic teza acuzatorială și susțin pe deplin tezele apărării în privința interpretării corecte a textelor legale în materie.

În continuare, vom expune cronologic evenimentele din Senatul României privitoare la pretinsa stare de incompatibilitate a senatorului Marciu Ovidiu Cristian Dan, urmată de o analiză a textelor legale incidente care demonstrează interpretarea eronată din punct de vedere legal a procurorului de caz.

- Prin decizia nr. 949 din 4 martie 2015, pronunțată de către ÎCCJ, secția de contencios administrativ și fiscal, a rămas definitivă sentința civilă nr. 4111 din 18 decembrie 2013 pronunțată în Dosarul nr. 212/122/2013 al Curții de Apel București, prin care a fost confirmat Raportul de evaluare nr. 30367/G/II/15 iunie 2012 întocmit de către ANI, constatându-se starea de incompatibilitate a inculpatului Marciu Ovidiu Cristian Dan, în perioada mandatului de consilier județean 2008-2012.
- În perioada noiembrie – decembrie 2016 candidatura inculpatului Marciu Ovidiu Cristian Dan a fost validată, de către Autoritatea Electorală Permanentă, contrar prevederilor art. 52 alin.14) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, din 11 decembrie 2016, ulterior acesta a fost ales în demnitatea de senator, contrar prevederilor art. 2 alin.6 lit c) din aceeași lege.

- Alegerea inculpatului Marciu Ovidiu Cristian Dan, în calitate de senator, a fost validată, prin Hotărârea Senatului nr. 163 din data de 21 decembrie 2016.
- Pe data de 2 martie 2017, la președintele Senatului a fost depusă și înregistrată solicitarea de încetare a mandatului de senator a inc. Marciu Ovidiu Cristian Dan, urmare a stării de incompatibilitate.
- Pe data de 6 martie 2017, respectiva cerere a fost discutată în Biroul permanent al Senatului, unde s-a hotărât trimiterea la Comisia juridică de numiri, disciplină, imunități și validări, pentru ca în două săptămâni să fie emis un „punct de vedere care va fi prezentat Biroului Permanent”.
- Hotărârea Biroului permanent al Senatului de a trimite sesizarea privind incompatibilitatea senatorului Marciu Ovidiu Cristian Dan către Comisia juridică de numiri, disciplină, imunități și validări, în vederea întocmirii unui raport, a fost luată în baza prevederilor art. 195 alin.1) din Regulamentul Senatului, prevederi potrivit cărora „cazurile de incompatibilitate vor fi trimise spre examinare Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, care va întocmi un raport. Propunerile Comisiei se aprobă de Senat, cu votul majorității membrilor săi.”
- Tot la Comisia juridică de numiri, disciplină, imunități și validări, în vederea emiterii unui „punct de vedere”, a fost transmisă prin adresa nr.2113 din 13 decembrie 2017, și sesizarea formulată de către Grupul Parlamentar al Uniunii Salvați România, în urma hotărârii cu unanimitate a Biroului Permanent al Senatului.

Analizând evenimentele relatate constatăm următoarele:

În cauză nu sunt incidente prevederile art. 7 alin.(4) din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al Senatorilor, prevederi reținute ca reprezentând dispozițiile legale încălcate de către inc. Popescu-Tăriceanu Călin Constantin Anton. Aceasta deoarece dispozițiile legale invocate se referă la cazurile de încetare a mandatului de senator, ca urmare a cauzelor survenite în timpul exercitării acestuia, în timp ce în situația inc. Marciu Ovidiu Cristian Dan, cauza de incompatibilitate a existat încă din 4 martie 2015.

Însă, și dacă s-ar considera că este incident acest text de lege, acuzația adusă inculpatului Popescu Tăriceanu Călin Constantin Anton este nefondată întrucât art. 7 alin. 4 din Legea 96/2006 se referă la adoptarea **HOTĂRĂRII** prin care se vacantează locul de senator sau deputat, iar, în conformitate cu art 35 alin. 1 lit. h din Regulamentul Senatului, „Biroul permanent al Senatului

întocmește proiectul ordinii de zi a Senatului și programul de activitate”, președintele Senatului neavând competențe în acest sens.

Totodată, art. 8 alin. 1 din Legea mai sus menționată prevede că „Mandatul de deputat sau de senator se supune regimului juridic prevăzut de Constituție și de prezenta lege, completat cu dispozițiile regulamentelor Camerelor Parlamentului”, iar art. 11 alin. 1 din aceeași Lege prevede că „Deputații și senatorii, în calitatea lor de reprezentanți aleși ai poporului român, își îndeplinesc îndatoririle și își exercită drepturile în conformitate cu Constituția, legile țării și regulamentele Camerei Deputaților și Senatului, pe toată durata mandatului pe care îl dețin”.

În aceeași linie de gândire se înscrie și art. 17 alin. 2 din Procedura declarării incompatibilității, care, în referire la un proiect de hotărâre statuează că „Raportul Comisiei se înaintează Biroului Permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, care îl va informa pe deputatul sau senatorul în cauză și va supune în prima ședință a plenului Camerei din care face parte un **PROIECT DE HOTĂRÂRE de constatare a stării de incompatibilitate și de încetare a mandatului**”.

Pe de altă parte, președintele Senatului nu are nicio atribuție executivă, așa cum se poate constata din analiza textului art. 38 alin. 1 din Regulamentul Senatului.

În schimb, atribuțiile executive sunt de competența integrală a Biroului Permanent, așa cum prevede art 35 alin. 1 lit. e) din Regulamentul Senatului care, în referire la proiectele de lege sau propuneri legislative se arată că le primește, și, ulterior, se decide reținerea proiectului la Senat și sesizarea comisiilor competente în vederea întocmirii rapoartelor și avizelor. Este evident că acest text are în vedere și primirea altor acte cum ar fi scrisoarea de la ANI întrucât textul se referă la întocmirea rapoartelor și avizelor.

În același spirit de procedură se înscrie și art. 195 alin. 1 din Regulamentul Senatului care prevede că „Cazurile de incompatibilitate vor fi trimise spre examinare Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, care va întocmi un raport. Propunerile comisiei se aprobă de Senat, cu votul majorității membrilor săi”.

Sintetizând analiza expusă mai sus în legătură cu textele legale incidente în prezenta speță, constatăm că nu există procedură prevăzută nici de lege și nici de Regulament, care să prevadă o relație directă între Președintele Senatului, Comisie și Plen. Întreaga procedură se desfășoară prin intermediul Biroului Permanent, care, după ce este sesizat de Președinte, întocmește proiectul ordinii de zi, proiect care este aprobat de liderii partidelor parlamentare și apoi supus plenului.

În cazul de față, era necesară punerea pe ordinea de zi a unei hotărâri care să constate incompatibilitatea domnului Marciu Ovidiu Cristian Dan și vacantarea postului. Comisia de specialitate, adică Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului trebuia să întocmească un raport, în lipsa acestuia procedura neputând continua. Plenul Senatului nu poate vota în lipsa acestui raport, fiind necesară existența unui proiect de hotărâre în acest sens, în funcție de propunere. Nici președintele și nici plenul nu au vreo competență legală pentru a putea întocmi rapoarte sau proiecte de hotărâre, fără existența acestora, procedura declarării incompatibilității neputând fi dusă la bun sfârșit.

În concluzie, inculpatul Popescu Tăriceanu Călin Constantin Anton a procedat absolut legal, în deplină concordanță cu textele de lege și de regulament incidente, potrivit competențelor sale, și, după ce a primit scrisoarea de la ANI a adus-o la cunoștința Biroului Permanent al Senatului, care a decis trimiterea ei către Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului.

Evoluția ulterioară a procedurii demonstrează pe deplin adevărul celor exprimate mai sus. Astfel:

- La data de 21.02.2020 (precizăm că la 2 septembrie 2019 a încetat calitatea de președinte al Senatului a inculpatului Popescu Tăriceanu Călin Constantin Anton), a fost înregistrat la Biroul Permanent al Senatului Punctul de vedere al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări asupra sesizării Agenției Naționale de Integritate, transmise prin adresa nr. 2519/24.02.2017, cu privire la domnul Marciu Ovidiu Cristian Dan,, care a concluzionat că: *„Prin urmare, Senatul, în acest caz, fără încălcarea dispozițiilor Legii fundamentale nu poate lua act de situația de încetare a mandatului de senator al domnului Marciu Ovidiu Cristian Dan și nu poate supune votului plenului adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de senator”*.

- Ulterior, în ședința Biroului Permanent din data de 09.03.2020, așa cum rezultă din stenograma ședinței, s-a concluzionat de către senatorul Titus Corlățean (președintele Senatului la acea dată) că: *„Biroul Permanent solicită Comisiei Juridice prezentarea unui raport care, ulterior, să fie transmis plenului Senatului”*.

- Raportul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări cu privire la Starea de incompatibilitate a domnului Marciu Ovidiu Cristian Dan, ca urmare a încălcării regimului juridic al incompatibilităților în perioada înregistrării mandatului 2008 – 2012 de consilier județean al Consiliului

Județean Giurgiu, ca urmare a sesizării Agenției Naționale de Integritate prin adresa nr. 2519/24.02.2017, înregistrat la Biroul permanent al Senatului sub nr. 707 din 09.06.2020, a concluzionat că „Astfel, Agenția Națională de Integritate, de la data primirii declarațiilor de avere și de interese de la BEC și până la data validării mandatelor senatorilor aleși la data de 11 decembrie 2016, avea obligația de a sesiza Senatul cu privire la starea de incompatibilitate a domnului Marciu, constatată definitiv și irevocabil prin Decizia nr. 949/2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție. În acest fel, Senatului i-ar fi fost opozabilă interdicția stabilită în sarcina domnului Marciu, pe o perioadă de 3 ani, de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică (...) și, astfel, nu i-ar fi validat mandatul de senator.

Prin urmare, Senatul (respectiv președintele Senatului), în acest caz, fără încălcarea dispozițiilor Legii fundamentale nu poate lua act de situația de încetare a mandatului de senator al domnului Marciu Ovidiu Cristian Dan și nu poate supune votului plenului adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de senator.

În ședința din 9 martie 2020, Biroul permanent a resesizat Comisia juridică (după ce comisia întocmise și transmisese Biroului permanent un punct de vedere asupra adresei Agenției Naționale de Integritate nr. 2519/24.02.2017, cu privire la domnul Marciu Ovidiu Cristian Dan), în vederea redactării unui raport.

Având în vedere sesizarea Agenției Naționale de Integritate nr. 2519/24.02.2017, dispozițiile art. 25 alin. (2) și art. 26 alin. (1) lit. d) din Legea 176/2010, art. 7 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 96/2006, precum și art. 7 în ansamblu și art. 15-17 din Legea nr. 96/2006, precum și adresa Biroului permanent din data de 9 martie 2020, supunem votului plenului Senatului prezentul raport, Senatul urmând să constate că, în raport de cele semnalate de Agenția Națională de Integritate, domnul senator Marciu Ovidiu Cristian Dan nu s-a aflat în stare de incompatibilitate în timpul mandatului de senator”.

- La data de 29.06.2020 a avut loc Ședința Biroului Permanent în care s-a discutat, la punctul 8, Raportul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări cu privire la starea de incompatibilitate a domnului senator Ovidiu-Cristian-Dan Marciu, ca urmare a încălcării regimului juridic al incompatibilităților în perioada exercitării mandatului de consilier județean al Consiliului județean Giurgiu, în perioada 2008-2012, raportul fiind retrimis la comisie.

Edificatoare pentru demontarea acuzațiilor aduse inculpatului Popescu Tăriceanu Călin Constantin Anton de către procurorul de caz sunt următoarele pasaje din stenograma ședinței:

„Domnul Șerban Nicolae

Mulțumesc.

În ceea ce privește cazul domnului senator Marciu, raportul este arhicunoscut, el a fost prezentat și sub forma unui punct de vedere. Interdicția de a ocupa o funcție publică pe o perioadă de 3 ani a fost stabilită printr-o decizie rămasă definitivă în cursul anului 2015. Domnul senator Marciu a candidat la alegerile locale din 2016 fără niciun fel de restricție și fără ca ANI, Agenția Națională de Integritate, să semnaleze vreun aspect de interdicție, incompatibilitate sau orice altă formă care nu i-ar fi permis să candideze și să fie ales.

A fost ales consilier județean, a candidat după câteva luni și pentru Senatul României, a fost ales și validat senator.

Nu este o scăpare a Agenției Naționale de Integritate, pentru că, într-o situație similară, Agenția Națională de Integritate a semnalat Camerei Deputaților o interdicție de același tip în cazul doamnei Steluța Cătănicu.

De asemenea, nici Parchetul nu a sesizat Senatul anterior validării mandatului de senator, în condițiile în care, în cauzele de contencios administrativ de acest tip, participă și procurorul la ședința de judecată.

O situație de acest gen ar fi trebuit cunoscută.

În condițiile actuale, și ținând cont de faptul că în textul constituțional mandatul de parlamentar, spre deosebire de mandatul de ales local, este prevăzut regulilor stricte prevăzute de Constituție, și nu poate înceta decât în caz de demisie, deces, pierderea drepturilor electorale sau incompatibilitate – bineînțeles, fiind vorba de incompatibilitatea cu funcția de senator – nu putem adăuga și interdicția prevăzută de lege.

Fac precizarea că există o disfuncție juridică suficient de clară pentru toți cei cu pregătire juridică și destul de clară pentru cei cu experiență politică, mai ales parlamentară, între incompatibilitate, care se referă la comparația între două funcții declarate de lege incompatibile, și interdicția de a ocupa o funcție publică, care de ex lege supune persoana respectivă unei asemenea restricții de ocupare a uneia sau mai multor funcții publice, fie numite, fie alese.

În cazul domnului Marciu, interdicția respectivă ar fi trebuit să opereze în perioada 2015 – 2018. Nu ne-a fost semnalat un asemenea caz, iar interdicțiile nu sunt prevăzute între cauzele de încetare a mandatului de senator. Interdicția ar fi trebuit să opereze, dacă este aplicabilă, anterior candidaturii sale, anterior chiar și candidaturii la consiliul județean la alegerile locale din 2016, cu atât mai mult în cazul alegerilor parlamentare... astfel încât Senatul nu poate lua act de încetarea mandatului pe un text inexistent în Constituție. De asemenea, nu poate adăuga la textul Constituției, în condițiile în care textul nu spune: și în alte cazuri prevăzute de lege.

În ceea ce privește pierderea drepturilor electorale, ea operează doar în cazul de condamnare. Condamnarea, de asemenea, operează doar în cauze penale. Aceasta este situația pe care v-am prezentat-o și în punctul de vedere”.

„Domnul George-Edward Dircă: (senator USR – n.a.)

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Este o chestiune, din punctul meu de vedere în ceea ce privește raportul..., de fapt, nu în ceea ce privește raportul, în ceea ce privește situația domnului senator Marciu este o chestiune destul de gravă și o neglijență din partea Agenției Naționale de Integritate, care trebuia să ne transmită această informare la momentul în care a fost constituită comisia de validare a mandatelor.

Ca urmare a faptului că noi nu am știut de această chestiune și nu ne-a fost pus în vedere, așa cum a fost în situația doamnei Cătănciu, pentru care, sigur că da, raportul a sosit la timp și colegii în plen au hotărât validarea mandatului.

În situația domnului Marciu, din păcate, noi nu am avut cunoștința de această situație, iar în acest moment, așa cum a prezentat și domnul președinte al Comisiei juridice, sigur că da, ne aflăm într-o situație nereglementată de lege, practic, motiv pentru care nu știu cum am putea acționa în acest moment.

Însă cred că era esențial... și-mi pare rău că Senatul și fostul președinte al Senatului nu au demarat în acest sens cel puțin o audiere a președintelui Agenției Naționale de Integritate, pentru că, nu-i așa?, este o agenție care este în subordinea Parlamentului și ar fi trebuit chemat să ne explice cum de s-a omis transmiterea și comunicarea acestui raport către membrii Comisiei de validare. (în realitate a fost chemat la Comisie dar nu s-a prezentat – n.a.)

Pentru că, pentru o astfel de neglijență, sigur că da, din punctul meu de vedere trebuia demis din funcție. Este inadmisibil!

Și sper ca pe viitor – și ar fi trebuit să tragem acest semnal de alarmă și să avem un precedent – sper ca pe viitor, pentru ca pe viitor, pentru că în curând vor fi validate mandatele noilor aleși, sper să nu ne mai trezim într-o asemenea situație, pentru că este un mesaj foarte greșit pe care-l transmitem către cetățenii României.

Mulțumesc”.

DECIZII C.C.R. INCIDENTE ÎN CAUZĂ

Invocând deciziile CCR respective, procurorul de caz a pornit de la o premisă falsă – aceea că obiectul acestora ar fi activitatea președintelui Senatului – când, în realitate, acestea (Decizia 972 din 2012 și Decizia 460 din 2013) au în vedere

alte aspecte, și anume votul exercitat în plenul Senatului și rolul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, precum și rolul Biroului Permanent al acestei Camere în raport de votul plenului Senatului.

Pornind de la această premisă falsă, autorul rechizitoriului a formulat și concluzii în egală măsură false, acestea aflându-se în contradicție vădită cu cele statuate de Curtea Constituțională a României prin deciziile respective.

Concret, Deciziile CCR invocate susțin pe deplin faptul că inculpatul POPESCU-TĂRICEANU CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON a acționat legal și regulamentar, în condițiile în care Biroul Permanent al Senatului a trimis adresa ANI către Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, comisie despre care Curtea Constituțională arată în **Decizia nr. 460/2013** că:

„5. Prin Adresa nr. 8.190 din 30 septembrie 2013, Agenția Națională de Integritate a transmis solicitarea către Senatul României ca, având în vedere prevederile legale incidente, să constate demiterea de drept din calitatea de senator a domnului Mora Akos Daniel, ca urmare a pronunțării Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6.289 din 24 septembrie 2013, irevocabilă, cu consecința menținerii ca legal și temeinic a Raportului de evaluare întocmit în cauză de Agenția Națională de Integritate.

6. Biroul permanent al Senatului, în ședința din 30 septembrie 2013, a hotărât transmiterea scrisorii Agenției Naționale de Integritate la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, care, analizând documentele transmise și legislația în materie în vigoare, a constatat, în ședința din 16 octombrie 2013, cu unanimitate de voturi, că "nu este de competența Senatului a se pronunța cu privire la aplicarea unor sancțiuni ori interdicții pentru încălcarea obligațiilor legale referitoare la starea de incompatibilitate care nu se referă la mandatul de senator". S-a reținut că "existența stării de incompatibilitate stabilite de A.N.I. atrage interdicția de a mai ocupa, pe o perioadă de 3 ani, funcția eligibilă care a generat starea de incompatibilitate, în speță, cea de consilier județean, iar nu cea de senator, care nu are legătură cu cauza invocată".

Prin Adresa nr. XXXV/5.877 din 23 octombrie 2013, secretarul general al Senatului, în temeiul Hotărârii Biroului permanent al Senatului din 21 octombrie 2013, a transmis Agenției Naționale de Integritate punctul de vedere al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări”.

„Regulamentul Senatului, în art. 179-184, prevede procedura de încetare a mandatului unui senator care se află în stare de incompatibilitate, procedura care se finalizează, după caz, cu constatarea demisiei de drept de către plenul Senatului – în situația incompatibilității la dobândirea mandatului de senator, sau cu aprobarea de către Senat, cu votul majorității membrilor săi, a propunerilor cuprinse în raportul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului – în situația incompatibilității survenite în timpul exercitării mandatului.

Deși, în aparență, dispozițiile Regulamentului Senatului și cele ale Legii nr. 176/2010 operează o suprapunere de competență între Camera Parlamentului, pe de o parte, și Agenția Națională de Integritate și instanțele judecătorești, pe de altă parte, în realitate, cele două reglementări prevăd două proceduri distincte cu privire la constatarea stării de incompatibilitate și efectele pe care le produce o atare constatare.

Astfel, este evident că Senatul, în virtutea autonomiei parlamentare, poate constata, POTRIVIT PROCEDURII INTERNE, atât starea de incompatibilitate, care este prevăzută de lege și de regulament, cât și încetarea de drept a mandatului de senator și vacantarea locului respectiv.

În schimb, potrivit prevederilor Legii nr. 176/2010, Agenția Națională de Integritate, prin raportul de evaluare, și ulterior instanța judecătorească investită cu soluționarea contestației formulate împotriva acestui act administrativ, nu pot constata decât starea de incompatibilitate în care se află senatorul, fără a avea competențe cu privire la dispunerea încetării calității de senator. De aceea, **după parcurgerea procedurii prevăzute de lege, devin din nou incidente prevederile Regulamentului Senatului**, raportul de evaluare, alături de hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă, constituind temeiul adoptării hotărârii Senatului prin care se constată încetarea de drept a mandatului de senator și vacantarea locului respectiv.

2. Rolul comisiilor parlamentare

Dispozițiile art. 64 alin. (4) și (5) din Constituție pun în evidență locul și rolul comisiilor permanente în cadrul activității parlamentare. Astfel, aceste comisii **sunt organe interne de lucru ale Camerelor Parlamentului a căror activitate are caracter pregător pentru a oferi forului deliberativ toate elementele necesare adoptării deciziei** (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 21 mai 1994). Comisiile se constituie dintr-un număr restrâns de deputați sau senatori, specializați pe un anumit domeniu, cu o componentă și o

structură care respectă configurația politică a fiecărei Camere. Dezbaterile specializate care au loc în cadrul ședințelor acestor comisii se finalizează cu întocmirea de rapoarte sau avize care au rolul de a pregăti și facilita desfășurarea lucrărilor Camerelor, respectiv a dezbaterilor care vor avea loc în plenum acestora. Necesitatea creării acestor organe de lucru a fost impusă de asigurarea eficienței activității unui corp deliberativ numeros"

„VIII. Concluzii

1. Aplicând considerentele expuse mai sus în speța dedusă judecării, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 183 alin. (1) din Regulamentul Senatului, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului avea obligația de a întocmi un raport cu privire la cazurile de incompatibilitate trimise spre examinare de către Biroul permanent al acestei Camere. Propunerile cuprinse în raportul comisiei urmau a fi luate în dezbateri de Senat, în plenum său”.

Totodată, în Decizia CCR nr. 972/2012, printre altele, se rețin următoarele:

„2. Dispozițiile art. 179-184 din Regulamentul Senatului prevăd procedura de încetare a mandatului senatorului care se află în stare de incompatibilitate. Regulamentul distinge între situația în care senatorul se află în stare de incompatibilitate la începerea mandatului (art. 179) și situația în care starea de incompatibilitate survine în timpul exercitării mandatului (art. 182 și 183)”.

„Cu privire la Hotărârea Senatului nr. 68 din 19 decembrie 2008 de validare a mandatului senatorului Mircea Diaconu, Curtea constată că în raportul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, s-a arătat că «senatorul Diaconu Mircea, care deține și calitatea de director al Teatrului Nottara», nu se află în stare de incompatibilitate în raport cu prevederile Legii nr. 161/2003 și ale Legii nr. 96/2006. La data de 19.12.2008, art. 82 lit. a) din Legea nr. 161/2003 sublinia și atunci incompatibilitatea parlamentarilor cu funcția de director în instituții publice.[...]”

„5. În ședința din 29 octombrie 2012, Senatul României a luat în dezbateri punctul de vedere al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări cu privire la situația de incompatibilitate a domnului senator Mircea Diaconu, înscris la punctul 7 din ordinea de zi. Stenograma dezbaterilor parlamentare a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 106 din 7 noiembrie 2012.

Președintele Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, domnul senator Toni Greblă, a prezentat plenului Senatului punctul de vedere al comisiei:

"Biroul permanent a hotărât să transmită Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, pentru întocmirea unui punct de vedere, scrisoarea domnului senator Mircea Diaconu, prin care înaintează un certificat de grefă, emis de Înalta Curte de Casație și Justiție, care certifică formularea de către Domnia Sa a unei contestații în anulare în Dosarul nr. 1.195/2/2011.

În ședința din 9 octombrie 2012, membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, analizând scrisoarea domnului senator Mircea Diaconu, prin care solicită amânarea dezbaterii referitoare la punerea în aplicare a incompatibilității stabilite de către Agenția Națională de Integritate până la soluționarea căii extraordinare de atac, au hotărât, cu unanimitate de voturi, menținerea punctului de vedere inițial, adoptat în ședința din 11 septembrie 2012, precizând că formularea contestației în anulare nu suspendă executarea hotărârii judecătorești definitive și irevocabile și nici efectele raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate".

În urma prezentării punctului de vedere al comisiei, s-au succedat mai multe intervenții ale senatorilor, însă, din cauza faptului că niciun lider de grup parlamentar nu a propus continuarea discuțiilor după ora 18.00, votul a fost amânat pentru ședința din ziua următoare.

În data de 30 octombrie 2012, la punctul 6 din ordinea de zi a fost înscrisă discutarea punctului de vedere al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări cu privire la situația de incompatibilitate a domnului senator Mircea Diaconu. Stenograma dezbaterilor parlamentare a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 107 din 7 noiembrie 2012.

Președintele de ședință, domnul senator Dan Radu Rușanu, vicepreședinte al Senatului, a constatat încheierea dezbaterilor care au avut loc în ziua precedentă și a supus votului, în procedură de vot secret electronic, "dacă suntem de acord cu punctul de vedere privind situația de incompatibilitate a domnului senator Mircea Diaconu". Cu "23 de voturi pentru, 32 de voturi împotriva și 10 abțineri. A fost respinsă".

„Față de circumstanțierea realizată în jurisprudența citată cu privire la atribuția conferită Curții Constituționale de art. 146 lit. e) din Constituție, rezultă că în prezenta cauză Curtea urmează să se pronunțe cu privire la faptul dacă, PRIN VOTUL EXPRIMAT ÎN ȘEDINȚA DE PLEN A

SENATULUI cu privire la starea de incompatibilitate a domnului senator Mircea Diaconu, Camera Parlamentului și-a arogat competențe care, potrivit Constituției, nu îi aparțin, a încălcat competența puterii judecătorești care pronunțase în prealabil o hotărâre judecătorească referitoare la această problemă, ori a creat orice alt conflict juridic de natură constituțională”.

Toate argumentele de mai sus sunt susținute inclusiv de declarațiile martorilor în cauză. Astfel, martorul Prisnel Adrian Claudiu, autorul sesizării formulate de către grupul parlamentar al USR, a precizat: *”Nu știu de ce m-am adresat biroului permanent al Senatului, și nu știu care era exact procedura. Am vrut să o depun la registratura Senatului.*

Întrebare: Ați rămas convins că totuși biroul permanent era forul decizional în soluționarea problemei incompatibilității?

*Răspuns: După părerea mea, fără pregătire juridică, **am adresat-o forului pe care l-am considerat cel mai îndreptățit să se ocupe de acest aspect**”.*

De asemenea, martorul Cazanciuc Robert Marius a declarat: *”Mențin declarațiile date în faza de urmărire penală.*

Eu am fost președintele comisiei juridice o perioadă din procedura derulată în legătură cu solicitarea A.N.I. Și înainte, și în timpul mandatului meu de președinte al comisiei juridice, s-au derulat proceduri în legătură cu solicitarea A.N.I. A existat corespondență cu A.N.I., a fost invitat președintele Agenției Naționale de Integritate, senatorul Marciu Ovidiu Cristian Dan, însoțit de avocatul său, s-au depus documente, au avut loc dezbateri îndelungate. Nu am avut niciodată nicio discuție cu nimeni, nici cu Popescu Tăriceanu Călin-Constantin-Anton, nici cu Marciu Ovidiu-Cristian-Dan, nici cu nimeni altcineva despre tergiversarea soluționării acestei solicitări de la A.N.I. Dezbaterile din comisiile juridice au fost eminentamente juridice în legătură cu solicitarea A.N.I. Nu s-a pus în niciun moment problema unei decizii de natură politică, ci strict de a găsi o soluție în conformitate cu legile de organizare și Constituție”.

(...)

”Discuțiile au fost ample și complexe: pe de o parte pentru a nu lăsa fără eficiență decizia Înaltei Curți, pe de altă parte, pentru a nu încălca Constituția, care prevede foarte clar în ce condiții încetează mandatul unui parlamentar. Aceștia au fost în mare termenii în care s-au derulat dezbaterile din comisia juridică”.

(...)

***”Președintele senatului nu este o autoritate care decide discreționar și nu cunosc dacă, în alte situații, s-a adresat comisiei juridice pentru a cere urgentarea unui act sau a unui proiect de hotărâre.** Discuțiile despre celeritate se*

poartă în Biroul Permanent și au, de regulă, caracter politic. În raport de interesul politic al grupurilor parlamentare, se pledează pentru urgentare, dezbateri prelungite sau scurtarea unor dezbateri pentru a se lua o decizie.

Mandatul care se cerea a fi invalidat și cel care se cerea a fi validat aparțineau unor persoane alese pe lista aceluiași partid, dar nerelevant, din punctul meu de vedere. **Cel care a candidat și a ieșit la alegeri următorul după domnul Marciu Ovidiu-Cristian-Dan nu are legătură cu procedura A.N.I.**

Președintele Senatului sau al Camerei poate să facă, fără să aibă suportul Biroului Permanent sau al comisiilor parlamentare, două lucruri – respectiv: sesizarea CCR și convocarea ședințelor. Convocarea ședințelor se face cu **aprobarea Biroului Permanent**, dar data și ora la care are loc ședința o stabilește președintele Senatului, cutumiar, prin acord cu liderii grupurilor parlamentare. **Puterile președintelui Senatului sunt extrem de limitate, mai degrabă de reprezentare decât de autoritate**".

(...)

"De principiu, președintele Senatului supune votului plenului un document, un proiect de hotărâre pentru a decide într-un sens sau altul. Pentru a întocmi elaborarea unui proiect de hotărâre, **de regulă se pronunță comisia de specialitate**, pentru ca Senatul în plen să decidă într-un sens sau altul, în funcție de conținut. Nu știu dacă în Regulamentul Senatului această procedură legată strict de această atribuție este dezvoltată în vreun fel.

În situația în care se primește o decizie a Î.C.C.J., se supune plenului o hotărâre de invalidare a unui mandat. De aceea, **trebuie să existe un raport de specialitate, pentru ca senatorii care nu au cunoștințe juridice să înțeleagă litera și spiritul hotărârii**".

Pe deplin edificatoare este declarația martorului Nicolae Șerban, din care reproducem pasajele relevante:

"I-am spus domnului Popescu Tăriceanu Călin-Constantin-Anton că președintele Senatului **nu este în măsură să stabilească că un loc s-a vacantat, ci doar să ia act de această vacantare**. Cred că termenul din regulament este "constată încetarea mandatului", ceea ce nu era cazul.

Întrebare: Ați avut cu inculpatul Popescu Tăriceanu Călin-Constantin-Anton vreo discuție cu privire la urgentarea discutării cererii sale?

Răspuns: Exclus. Nu există nici solicitări de urgentare și nici de tergiversare. Nu cred că și-ar fi permis cineva cu mine să-mi ceară să fac ceva mai repede sau să nu fac".

(...)

" Eram la al treilea mandat de senator, am fost consilier de stat la Președinție și aveam suficientă experiență să constat în ce condiții încetează un mandat de senator după validare. Practic, nu se putea soluționa în sensul cerut de Agenția Națională de Integritate, pentru că am fi comis un abuz. În fapt, acesta era motivul pentru care l-am invitat de mai multe ori pe președintele A.N.I. să ne lămurească, însă acesta nu a venit niciodată. Doream să îl întrebăm de ce la Camera Deputaților a sesizat cazuri de interdicție anterior validării mandatului, iar la Senat nu. Hotărârea Î.C.C.J. este din anul 2015. Aflasem că Marciu Ovidiu-Cristian-Dan candidase la alegerile locale și în anul 2016. Nici atunci și nici ulterior Agenția Națională de Integritate nu sesizase cu această situație juridică. Singura parte vătămată într-o asemenea ipoteză este grupul parlamentar cărui îi aparține funcția de senator. Legiuitorul dă dreptul partidului să numească succesorul. Nu eram în ipoteza vătămării unui drept al unei persoane cu vocație de succes al mandatului, de a obține acest mandat.

Precizez că această situație s-a perpetuat și în timpul mandatului de președinte al Senatului al domnului Popescu Tăriceanu Călin-Constantin-Anton și al succesorilor săi.

Întrebare: A existat vreo intervenție umană externă, în cele două săptămâni sau într-un termen rezonabil, în ceea ce privește lipsa răspunsului, respectiv că nu este un caz de încetare al mandatului?

Răspuns: Intervenții nu au fost în niciun fel. Președintele PSD Giurgiu mi-a transmis că nu cel aflat pe următoarea poziție pe listă va fi cel susținut să ocupe mandatul de senator în caz de vacantare. După revenirea în funcția de președinte al comisiei juridice, am constatat că nu se luase nicio decizie în această chestiune și am întocmit la începutul anului 2020 un material de informare pentru biroul permanent în care am precizat, în numele întregii comisii, că nu suntem în niciuna dintre ipotezele prevăzute de Constituție pentru încetarea mandatului de senator. În mod evident, Constituția se referă la încetarea unui mandat care a fost validat de Parlament iar parlamentarul respectiv a depus jurământul".

În acest context, arătăm că, la pagina 33 din Rechizoriu, procurorul de caz i-a imputat inculpatului Popescu Tăriceanu Călin Constantin Anton faptul că "în perioada 2 martie 2017 – 2 septembrie 2019, deci timp de 2 ani și 6 luni, nu a întreprins niciun demers la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări pentru a verifica stadiul soluționării solicitării Agenției Naționale de Integritate". Analiza textelor legale incidente, precum și pasaje din declarațiile martorilor demonstrează faptul că demersul impus de procuror nu ar fi avut

niciun temei legal sau regulamentar, ci ar fi constituit o încălcare a autonomiei comisiei juridice.

O astfel de abordare din partea procurorului de caz, care încalcă principiile constituționale ale legalității și imparțialității, sub imperiul cărora își desfășoară activitatea procurorii, demonstrează o dată în plus inconsistența construcției acuzatoriale, procurorul practic adăugând la lege și la regulament, lucru nepermis din perspectiva principiilor constituționale enunțate mai sus.

Toate argumentele menționate anterior sunt valabile și în ceea ce privește acuzația de complicitate la comiterea infracțiunii de uzurpare de calități oficiale, în speța de față neexistând nicio complicitate la infracțiunea invocată de procuror.

Astfel, în Rechizitoriu nici nu se explică în ce constă în mod concret, efectiv, elementul material al complicității la infracțiunea de uzurpare de calități oficiale de care este acuzat inculpatul MARCIU OVIDIU CRISTIAN DAN.

Cum l-ar fi ajutat? Prin ce mijloace? Care este legătura efectivă, reală, dacă există, dintre acțiuni/inacțiuni, neîndeplinire și ajutor acordat acordat inculpatului menționat, toate acestea raportate la faptul că inculpatul Popescu Tăriceanu Călin Constantin Anton a dat curs adresei ANI conform prevederilor legale în materie.

De subliniat că și după data de 2 septembrie 2019, dată la care a încetat calitatea de președinte a Senatului României a inculpatului Popescu Tăriceanu Călin Constantin Anton, inculpatul Marciu Ovidiu Cristian Dan și-a continuat exercitarea funcției de senator până la expirarea mandatului cu care a fost investit, deci în condițiile în care funcția de Președinte al Senatului a fost exercitată de alte persoane.

Așa cum e concepută acuzația, se înțelege că numai inculpatul POPESCU-TĂRICEANU CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON în calitate de președinte al Senatului a încălcat dispozițiile legale în materie (art. 7 alin. 4 rap. la alin. 1 lit. e comb. cu alin. 2 lit. c din Legea 96/2006) în timp ce succesorii săi au acționat în condiții de deplină legalitate, în contextul aceleiași situații juridice (până la finalizarea mandatului inculpatului MARCIU OVIDIU CRISTIAN DAN nu s-a supus în plenum votului Senatului vacantarea funcției acestuia).

Relevantă în demonstrarea absurdității acuzației este și derularea ulterioară încetării calității de președinte al Senatului României a inculpatului Popescu Tăriceanu Călin Constantin Anton, derulare care, așa cum am arătat mai sus, în baza înscrisurilor aferente emise de Senatul României, s-a finalizat cu

nesupunerea către plen a preinsei situații de incompatibilitate a senatorului Marciu Ovidiu Cristian Dan.

Este evident că în situația în care ar fi acționat conform teoriei care stă la baza acuzației, atunci ar fi comis un veritabil abuz.

În concluzie, față de motivele arătate, întrucât inculpatul Popescu Tăriceanu Călin Constantin Anton a procedat în conformitate cu textele legale incidente situației prezentate, solicităm achitarea în raport de preinsele infracțiuni de **abuz în serviciu**, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul Penal și **complicitate la comiterea infracțiunii de uzurpare de calități oficiale**, prev de art. 48 alin. 1 din Codul Penal rap. la art. 258 alin. 1 Cod Penal, întrucât fapta nu există, în conformitate cu disp. art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. a) C.P.P..

Având în vedere solicitarea de achitare în temeiul disp. art. 16 alin. 1 lit. a) C.P.P., solicităm totodată respingerea acțiunii civile introduse în cauză de către pretinsa persoană vătămată Matei Cristian.

08.11.2021 pt. inculpat POPESCU TĂRICEANU CĂLIN CONSTANTIN ANTON